

Mõned märkmed Metsatehnikumist 1942 – 1944

Hans Kosenkranius

Veebruaris 1942 Metsavalitsuse abidirektor Tuiskvere helistas mulle ja pakkus minule Tihemetsa Metsatehnikumi direktori kohta. Õpilased olid mässanud direktor Auksmanni vastu ja mulle paistab, et õpetajad jäid erapooletuks. Auksmann paigutati ümber. Lubasin mõelda järgmise päevani. Kuna minu Sõmerpalu metsaülevaade oli üks paremaid, siis olin raske valiku ees. Sain aru, et Tuiskvere vajab mind minu saksa keele oskuse pärast ja võtsin raske südamega pakutud koha vastu. Üks raskus oli, et seal puudus palgamaa ja rahaga polnud palju teha. Õnneks oli mul lähedal mitmeid sugulasi – talunikke, kes aitasid mind. Siiski pidin vahetama oma säärikud sealiha vastu.

Õpilastega polnud mul raskusi. Koolis oli 100 õpilast, 40 metsavahtide ja 60 (2x30) metsnike klassis. Valisin õpilaste vanemaks ühe sõjaväeharidusega lipniku. See oli hea valik. Ta oli sidemeheks minu ja õpilaste vahel. Ta lõpetas kursuse cum laude ja sai metsnikukoha Virumaal. Kui eestlased hakkasid võitlema Vene kommunistide vastu, ta langes rindel.

Õpetajad Kask ja Puide olid vilunud mehed ja peamiselt tänu nendele oli lõpetajate tase kõrge. Hiljem ma tõin Sõmerpalu abimetsaülevaade Lilleallika kolmandaks õpetajaks. Peale tema sõjaväkke võtmist ei kuulnud ma temast enam midagi.

Ühel päeval ilmusid tehnikumi sakslased ja panid lauad üles. Kõik õpilased pidid valima laudade vahel vastavalt soovile sõjalise eriala. Seda nimetati vabatahtlikuks sõjaväkke astumiseks. Sellega oli ühtlasi ka kool suletud. Kask ja Puide paigutati naabermetskondadesse ja minul polnud õieti midagi teha, väljaarvatud üle vaadata kooli põllumajanduse tegevust. Kooli peahoone värviti kirjuks ja seda hakati kasutama sõjaväehaiglana Eesti sõdurite jaoks.

14.07.1999

Hans Kosenkranius

Metsatehnikumi direktor 1942 - 1944